

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Стіваришненя "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПРОВІНЦІОНАЛЬНІ ВИБОРИ В ОНТЕРІО.

Підчас провінційальних виборів в Онтеріо в жовтні 1919 вибрано більшість фермерських і робітничих послів і від тоді в провінції Онтеріо є при власті т. зв. фермерсько-робітниче правительство з прем'єром Друрі на чолі. На всіх 111 послів вибрано тоді 45 послів з фермерської партії, що офіційно називається "Злучені Фермери Онтеріо" ("United Farmers of Ontario"), і 11 послів з Независимої Партії Праці. В кабінеті Друро є двоє представників Независимої Партії Праці, а це Волтер Поло, міністер праці, і Геррі Милс, міністер майнів.

Розуміється, що фермерсько-робітниче правительтво в Онтеріо у відношенню до робітників нічим не різниться від сутокапіталістичного правительтва в інших провінціях Канади. Робітничі міністри в онтерійським провінційальним кабінеті є хіба тим замітні, що вони малують в дечім патентованих "робітничих лідерів" в Англії. Іменно англійські робітничі діячі мають собі за велику частку, як їх запросять до короля на обід, а онтерійські робітничі міністри ходять в гостину до губернатора Онтеріо полк. Кашата. Більше нічим вони для робітництва не "прислужилися".

При кінці цього місяця в Онтеріо відбудуться провінційальні вибори. Прем'єр Друрі і його фермерська партія вже почали кампанію, щоби знова захопити власть в провінції. Боротьба буде головно вестися між фермерсько-робітничими елементами і консервативною партією. Ліберальна партія не буде домінуючим фактором підчас виборчої кампанії. Більшість з 25-30 робітничих кандидатів, що підуть здобувати посольські мандати, будуть номіновані Независимою Партією Праці.

Робітничі Партія Канади як така не ставить своїх кандидатів. Однак в Торонто кандидув двох членів Робітничої Партії — т. Джек МекДоналд і Малколм Брюс. Цей останній є, як відомо, обвинувачений властими о бунтівничі вислови на масовому мітингу в Гасей Бей і заходять полювання, що його кандидатури можуть бути доставлені як перешкоди. Товариші МекДоналд і Брюс є подтвержені своїми юніями і номіновані, разом з чотирма іншими робітничими кандидатами в місті, на локальний конвенції, скликаний "Політичною Асоціацією Робітничого Представництва". Ця організація складається з делегатів від злучених трейд-юній, краєвих і міжнародних, женських організацій і політичних партій, таких як Независима Партія Праці і Робітничі Партія Канади.

Робітники в Торонто, а головно члени Р.П.К., між ними і українські, повинні доложити всіх старань, щоби надходячі вибори випали якнайспішніше для Робітничої Партії Канади.

ПЕТРУШЕВИЧІВЦІ В НЕЗГОДІ ІЗЗА ЦЕЛЕВИЧА.

В статті "Приїхав ще один за долярами", поміщений в передмінувши числі "Українських Робітничих Вістей", писали ми про приїзд львівського петрушевичівця Целевича до Злучених Держав і сказали від себе, що Целевич приїхав на цей бік океану за долярами, хоч про це і не згадує нічого українська "патріотична" преса. Приміром, львівське "Діло", пишучи про виїзд Целевича до Америки і словом не згадав, що він поїхав за грішми. Дійсну ціль приїзду Целевича викрив доперва віденський орган Петрушевичівця "Український Прапор". В числі з 5. мая ц. р. він пише:

"Володимир Целевич, в судья, вивіхав з кінцем цвітня ц. р. до Америки як уповажений до ведення пропаганди за збиранням жертв на поміч краєви. Він одержав до цього вказані уповаження наших краєвих культурних і економічних товариств як також від краєвого політичного проводу. Натомість злобне поширювання деякими часописами вістей, мовби п. В. Целевич одержав роль єдиного "умандатованого представника українського народу Галицької Землі" за океаном, є негідне з правдою та може хіба причинитися до осмічення особи п. В. Целевича та баламучення наших братів за океаном. Тому містимо отсю провірену оповістку".

Крім цього, що повисла новинка виявляє дійсну ціль приїзду Целевича до Злучених Держав, вона висвітлює ще одну справу. Іменно вона вказує на те, що між львівськими і віденськими петрушевичівцями нема порозуміння та згоди і що обидві групи роблять кожда на свою руку. Львівські трудівники вислають Целевича і доручають йому "так відвідалому роллю єдиного умандатованого представника українського народу Галицької Землі" серед нашої еміграції за океаном", а віденські трудівники з Петрушевичем на чолі кричать заадагедь, що Целевич не є ніяким "єдиним умандатованим представником" і називають це брехнею та "баламученням наших братів за океаном".

Ми вповні згідні з "Укр. Прапором" в тім, що Целевич не є "єдиним умандатованим представником українського народу галицької землі" по цім боці океану, що така вістка є негідна з правдою та що вона призначена для баламучення тутешньої української еміграції. Ми-ж знаємо, що Целевича вислав до Америки не "український народ галицької землі", а гурток трудівничих махерів зїзд стягу "Діла", тих самих, що тепер "стремлять до угоди з польськими панами.

Але... але ми не згідні з "Укр. Прапором" в ось чім. "Укр. Прапор" каже, що це лише декілька насолених поширили злобну вість про те, що Целевича наділено у Львові мандатом єдиного представника укр. народу галицької землі до Америки, і тому "У. Пр." містить "провірену оповістку". Ми може і повірили би "Укр. Прапорові", коли би таку вістку про виїзд Целевича подала яка мала, провінційальна газета, або газета, що не є органом трудівничого табору. Але-ж тут, панове, про наділення Целевича роллю "єдиного умандатованого представника" написало саме "Діло", головний орган трудівничої партії. Про це написало те "Діло", яке є якнайліпше поінформоване про те, чим наділено Целевича перед його виїздом до Америки. І "Укр. Прапор" у Відні не може провірвати того, що робилося у Львові і про що написала львівська газета, яка ще до того є органом тих людей, що надавали мандати Целевичові.

Ні, не є це, панове з "Укр. Прапором", провірення вістки, яку злобно поширюють деякі часописи, як ви це пишете. Те "злобне поширювання" мало місце на сторінках рідного вам по духу і крові "Діла", а не "декілька" часописів. Ваше заперечення

в такій грубій формі того, що написало "Діло" — свідчить лише, що ви і ваші львівські собрати розійшлися і стаєте одні другим поперець дороги. Галицькі трудівники бачуть, що після 14. марта ви стали одним великим зером і тому прибирають в свої руки всю "владу" і патент на туманення добродушних людей. А ви, розуміється, не хочете з цим погодитися і заперечуєте те, що роблять "патріоти" у Львові.

Та дарма. Ледви, чи з крику віденських петрушевичівців що вийде. Коли вже над нами поставили хрест ті, що повинні бути їх одинокою опорою, то ім не лишається нічого іншого, як послухати народної приповідки: "не трайте, куме, сили, спускайтеся на дно"...

А українські робітники і фермери в Америці та Канаді повинні пізнати з того, що пише петрушевичівський "Укр. Прапор" про своїх львівських собратів з "Діла" — хто є ті люди, що прислали Целевича до Америки за долярами, та стеречи свої кишені перед новим обманством.

МАРШАЛОК ФОШ В ПОЛЬЦІ.

(Значіння поїздки Фоша до Польщі. — Польська владність. — Фош в столиці галицької України. — Слова французького маршалка в альбом Петрушевичові і всім патріотам. — Нові генерали. — Через одного Фоша 100 робітників і 25 укр. студентів в тюрмі. — Сьогодні Фош, завтра не Фош, а ми будемо!)

(Від власного кореспондента.)

Поїздка головнокомандуючого французької армії генерала Фоша не двозначна. Так звана "мала антанга", головою Польща і Чехословачкія, це ніщо інше, як французькі кольоні. Вони й повстали за допомогою Франції, щоби як найширше поширити французькі впливи. Найкращим доказом цього є те, що начальниками штабу польської і чеської армії, — французькі генерали, не згадуючи вже про масу офіцерів французької армії в дивізіях Польщі і Чехії. Саме тепер антанга всіми способами намагається спровокувати радянські республіки та почати нову війну. Вправді це не йде так легко, але на всякий випадок приготування з боку антанти ведуться. Маршал Фош обіхав свої колоніальні території в середній Європі та зробив перегляд польських і чеських військ.

Польські пани, перші майстри до парад в цілому світі, зустріли Фоша з небувалою розкошкою. Спеціально були одягнені в історичні — дорогі однострої цілі полки кінноти, кінний полк на однакових, білих конях. В костелах правили спеціальні молебні, а в президента Польщі відбувся гучний бенкет, на якому, все таки — хтось вкрав плащ генерала Фоша. Маршалок Фош заявив, що його побут в Польщі є виразом задержання тісної злуки Польщі з Францією та додав, що со злуку він постарается закрити на вічні часи. Бо тільки цим — по словам Фоша — буде забезпечений європейський мир.

У Варшаві, за посередництва Писудського, відбулися наради з Петлюрою, де й зложений новий ганебний договір поміж Польщею і У.Н.Р.

Польські пани, як належало, витали французького генерала, не забуваючи одні на хвилину, що він був одним з перших творців сьогодишньої Польщі, та що Франція дала раз на все панському урядові Східну Галичину і недавно 600 мільонів франків "позички".

В Кракові Фоша втали теж з великою парадом, так урядові чинники, як і поповіство, буржуазія. Спеціально для цього були зроблені малі маневри польської армії в Броновицях, де Фош приглядався з-годиною бою. Ці маневри мали на цілі доказати, що польське військо вже освоїло французьку тактику, яка полягає в боротьбі малими, взаємно піддержуваними себе відділами.

Маршалок дуже задоволено висказався про вишколення польського війська. — На конферції краківських дітей Фош заявив, звертаючись до польської молоді: "Працюйте і будуйте! Франція буде все стояти на охороні свободи Польщі, як її союзник". Після цього буржуазне студентство вислало Фоша на руках до автомабілю.

Був Фош і у Львові та оглядав його докладно, головою цікавився обороною Львова перед українською армією 1918—1919 року. Оглядаючи тодішні польські позиції, сказав до генерала Галера: "Тут не побідає польська військова стратегія ані тактика, тільки запал і патріотизм - Львова". Потім вказав, що надзвичайне зна-

РЕАКЦІЯ І РОБІТНИЦТВО В ПОЛЬЦІ ТА В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

(Лист з Львова.)

Реакція в Польщі підносить голову та готується на добре до нових авантур. Мимо цього, що Польща знаходиться над берегом пропасти, що грозить її банкрутство, що з кожним днем зростає нужда та безробіття, голод і доріжжя, мимо цього керманчик польської політики далі плекають та підісчують імперіалістичні мрії.

Внутрі Польща представляє сумний образ безладдя, руїни та нужди. Тут всі буржуазні партії друкують за владу. Варшавський сойм це місце беззастанних корчемних авантур. У "суверені" послів нема зовсім ніякої амбіції. Бються між собою, лаються останніми словами. Нераз на світло дня виходять скандали. От недавно закардали шехполюки лодовичам з групи Вітоса, що ті між себе продавали ліси, брали концесії і т. д. Тепер суд засудив посла Вальчака на 5 місяців криміналу за те, що той вкрав по приняттю в сойм срібні ложки, виделі і т. п., на чому прийовіла "посла" соймава служба.

Другого "суверена" посла ксьондза Оконя, якого обжалується за браня доларів від сойм, що вертали до Америки, порядний сойм не хоче вилати судовий; хоч за політичні вчинки дуже радо видає зневажливих соціалістичних і українських послів судови.

Руїна Польщі теж з кожним днем зростає. І марка чимраз більше стає тільки звичайним папірцем. Щоби якомс ратуватися і дати добру валюту, "теоретично" введено — "злоту польські", який ривається 8.600 польським маркам тепер. Всі платні, і податки і т. д. числяться в "злотях" і перчисляється на польські марки.

Довги і дефіцити в Польщі такі великі, що ні ніхто вже не знає навіть кінця. Все латається друкуванням нових банкнотів. На великі суми 50.000 марок, друкується їх мільярди дено. Продається все, салина, дерево, нафту, телефони, а тепер хочуть "суверені" винайти моти й залізничі.

Доріжжя з кожним днем зростає, мимо цього, що долар від 3 місяців стоїть на одному місці. Досить вказати на це, що 1 кілограм масла коштів тепер у Львові 44.000 польських марок, отже 1 долар. Передзвіно знову кілька марок коштувало звичайно 2-2½ австр. корони, це є ½ долара то вже найкращого роду і в дуже дорогих часах. Те саме є з мясом, товцем, мукою і т. д., які пішли в гору так, що навіть і за долара тяжко їх купити бідному чоловікові, а не то за польські марки. Треба-б мати фабрику доларів. Тому, що все йде на велику політику, тому й мимознищені цілих сім і міст — ніхто нічого не буде, отже безробіття зростає з дня на день.

Росте недовдоволення. Уряд щомісяця констатує і оголошує зріст доріжжі о 33% або й 60%, робітники страйкують, дїстають підвижку платні та доріжжя зараз зростає далі і підвищені заробітки не приносять ніякої користі.

Тому й робітництво починає нарешті приходити до переконання, що годі йому далі вичувати благодатей від держави, а треба самим дбати про себе. На перекір буржуазії та її преси треба, не зваяжуючи на національні прихистки, єднатися разом та творити єдиний фронт соціалістичного революційного пролетаріату проти реакції та імперіалізму.

Це потрібне тепер більш, чим коли небуло. Польща є васаль Франції. Франція тепер є другий царат в серці Європи. Вона інтригує скрізь. Знає, що її "беремога" на глиняних ногах. Бються Німеччини і її союзники Спільні Соціалістичні Радянських Республік. Нехай їздять Фош, нехай тішяться пани, а ми ждемо і віримо, що дїждьмося. Бо не до Фоша належить будучність, а до нас, робітників і бідних селян цілого світа.

Юрко Ронца.

му й хоче вона вжити Польщу як наємного паходка на воєнні авантури. На це й створила велику Польщу, віддала її тільки чужих земель, дає так багато грошей на військо. Словом, робить з нею те саме, що колись робилося з царською Росією.

Щоби сконтролювати, чи Польща готова до війни — саме тепер обїздив Польщу мюзок французького імперіалізму генерал Фош. Був він у Варшаві, в Познанщині, передвчєра, це є 8 мая, "загостив" до Львова. Звідси доїхав до Кракова і т. д. — На високому замку у Львові генерал Гаер викладав йому стратегію околиці.

Небавом має приїхати сюди теж і румунський король. Польські газети не криються з цим і отверто кажуть, що це є приготування до війни з Німеччиною і Спільною Соціалістичних Радянських Республік, Французьких генералів тепер повно скрізь.

Мабуть в звязку з цими поголосками невпинно переводиться далі рекрутация, а навіть залізничникам міністерським розпорядком обмежено на літні місяці цього року відпустки на поратування здоров'я.

В воздуху пахне порохом. Буржуазія приготується. Перед маси вона висуває знова патріотичні кличі. А рівночасно з цим гнобить і давить пролетаріат. І перед 1-им маєм і в часі приїзду Фоша і других генералів — провідники робітничих організацій опинюються звичайно в тюрмах.

Цькується і на польських населення. Навіть польських соймових послів проганяється зі сойм (Луцкевич, Пірогов, Конаревич і други).

Перед робітництвом стає велике завдання оборонитися перед затаями буржуазії.

Всі робітники відчувують потребу єдиного пролетарського фронту — але створення його йде важко.

Польська соціалістична партія отверто тримає з буржуазією. У Варшаві на 1. мая — при її помочи побито жидівських соціалістів-робітників і комуністів. Члени П.П.С. були на 1. мая палками робітників з других соціалістичних партій і в Кракові, і в Перемішлі і по других містах.

1. мая — який пройшов під знаком об'єднання соціалістичних організацій — П.П.С. саботувала.

В Галичині тільки в одному Львові відбулася спільна маніфестація на 1. мая всіх партій.

Польські робітники самі пішли з комуністами, польськими і жидівськими соціалістичними партіями. Більше чим 50.000 робітників вийшли на першомайську маніфестацію у Львові. Промови П.П.С.-івських махерів були так бідні, що їх ніхто не слухав. Не помогло ніщо і це, що П.П.С. стягнула найсильнішу свою голову виклишеного з У.С.Д.П. М. Ганкевича. Його деклямацій про Петлюру і цюквань на большевиків ніхто з робітників не слухав. Микола Ганкевич говорив про українськи, зазначаючи, що говорив від П.П.С. — цікавий гермафродитизм українська П.П.С.

Бесідники лівих партій мали у слухачів незвичайний успіх, їх витано бурю оплесків. Маса ді слезами стежила за кожним їх сміяном, справді революційним словом.

П.П.С. пинілися зі злости, але боялися вткати з демонстрації, щоби не втратити і решти своїх прихильників.

На провінції відбулися спільні обходи тільки в Бориславі, Стрию, Золочеві, Коломиї, Самборі, очевидно без П.П.С. Незвичайно гарно випала першомайська маніфестація селян в Заболотю, яку зорганізував тов. Корбутяк, а в якій взяло участь понад 15.000 селян.

По 1-ім маю починається дальша праця над об'єднанням. Дня 15. мая ц. р. має відбутися у Варшаві в цій справі па-

рада всіх соціалістичних партій, — очевидно без П.П.С., бо вона саботує єдинопартійний фронт і розбиває його.

Що дїється з українським робітництвом, певно знаєте. Зїзд У.С.Д.П. з 18. марта надав класовий характер і напрям роботи серед українського робітництва; це не подобалося ні поліції, ні петрушевичівцям. Наслідком їх денунційної політики хоче поставити нас поза закон.

Нас вважає большевиками і тому ми вже й дістали від поліції оце писмо:

Prezydent Dyrekcji Policji we Lwowie. L. 2169 pr. 123. — Do Szanownego Komitetu wiecowego ukraińskiej partji socjalno-demokratycznej na rçce Pana Antoniego Szarnieckiego we Lwowie ul. Ktapiarska l. 32. — Dyrekcja Policji na zasadzie §. 6. ust. z dnia 15. listopada 1867 Depp. Nr. 135. nie przyjmuje do wiadomości zgłoszenia o zamiarze urządzenia w dniu 1. maja 1923 o godzinie 10 rano w sali towarzystwa muzycznego im. Łysenki przy ulicy Szaszkiewicza zgromadzenia publicznego z porządkiem dziennym: 1) Walka proletariatu z kapitalizmem, 2) Jedynolity proleterski socjalistyczny front — i zakazuje odbycia się zgromadzenia, ponieważ zgromadzenie to wobec stanowiska ukraińskiej partji socjalno-demokratycznej, zajelego na ostatnim zjeździe męzów zaufania w dniu 18. marca 1923, a streszczonego w rezolucjach, w których Prokuratura Państwa dopatrywała się zbrodni z §. 65 ust. karn. przybrałoby niezawodne charakter niebezpieczny dla interesów Państwa. Z tego samego powodu i na tej samej podstawie zakazuje Dyrekcja Policji publicznego urządzenia Poehodu. — Od tej rezolucji przysługuje prawo rekursu do Województwa lwowskiego wydział przędzalny którego wywód pisemny wniesie można przez Dyrekcję Policji w przeciągu dni 14 licząc od dnia doręczenia niniejszej rezolucji. Rekurs niema mowy wstrzymującej. — Dyrektor Policji Reinleender w. r.

Здається, що посилюється нас переслідування. Може й підемо в підпілля. Нас це не трівожить. Мимо всього ми відержимо і присягу, яку іменем українського пролетаріату лажеш на першомайській маніфестації у Львові на червоний прапор тов. А. Черницький — ми сповинимо. Зі всіх сил боротися меємо за соціалізм, за Союз Соціалістичних Радянських Республік, за єдинопартійний революційний пролетарський фронт.

З цього шляху не зведе нас ні П.П.С., ні поліція, ні Петрушевич з своїми трудівниками. 11. V. 1923. ip.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР

5. червня 1904 р. робітничі демонстрації проти російського уряду в Гельсінфорсі, Виборзі, Або та інших містах Фінляндії.

6. червня 1878 р. в Києві на вулиці заколено кинджалом жандармського капітана Гейкмана.

6. червня 1879 р. присуджено до покарання смертю революціонера А. Соловйова за замах на Олександра II.

7. червня 1918 р. Зїзд Селянських Депутатів ухвалив приступити до організації земкомів для підготовки перебрання землі до рук громадянства.

7. червня 1918 р. захоплення Чехословаками Самари.

7. червня 1919 р. Революційна Рада Балтійської Флотії звернулася до англійської і французької флотії з закликом закінчити війну проти Сов. Росії.

7. червня 1919 р. Харків оголошено фортеїшим районом.

8. червня 1867 р. замах польського революціонера Березовського на життя Олександра II в Парижі.

8. червня 1918 р. конференція німецьких соціал-демократів в Австрії оголосила недійсним Берестейський і Букарестський договори.

8. червня 1920 р. прорвання польського фронту першою кінною армією і здобуття нею Житомира.